

Tükör

45.

Miért vágyik elméd tűnő messzeségbe,
Izmos, erős tested játszi gyöngédségre,
Férfias szigorod bájos kedvességre,
Önző, kemény szíved puha ölelésre?

Hisz annyi mindent kaptál, mit nem vettél még
észre!

Bájt, gyönyört, szépséget s nem harcoltál érte.
Csak ki kell nyitnod szemed, – de ha nem látod meg
mégse,

Úgy sivár lelked legyen vágyaidhoz mérce!

2009. 06.05

Gellén Imre